

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/43/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314010704
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8314010704.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom 20.01.2016 v trestnej veci proti obžalovanému K. Q. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 185/2014 zo dňa 16.12.2014 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. poriadku **z r u š u j e** napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

podľa § 285 písm. f/ Tr. poriadku obžalovaného K. Q., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom I. XX, H., t. č. V. XX, okres I., spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- ako otec mal. J. Q., nar. XX.XX.XXXX, aj napriek tomu, že mu povinnosť prispievať na výživu dieťaťa vyplýva priamo zo zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 10P/102/2014 zo dňa 20.05.2014 bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 50,00 eur mesačne do rúk matke dieťaťa V. Q., od 04.04.2014 až doposiaľ si v Humennom, v Osadnom a na iných miestach túto svoju povinnosť úmyselne pravidelne neplní aj napriek tomu, že vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti na výživu dieťaťa prispievať môže a tak za uvedené obdobie až do dňa vyhlásenia rozsudku dlhuje na výživnom sumu najmenej 400,00 eur,

o s l o b o d z u j e, pretože zanikla trestnosť činu.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného K. Q. vinným z prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- ako otec mal. J. Q., nar. XX.XX.XXXX aj napriek tomu, že mu povinnosť prispievať a výživu dieťaťa vyplýva priamo zo zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 10P/102/2014 zo dňa 20.05.2014 bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 50,- eur mesačne do rúk matke dieťaťa V. Q., od 04.04.2014 až doposiaľ si v Humennom, v Osadnom a na iných miestach túto svoju povinnosť úmyselne pravidelne neplní aj napriek tomu, že vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti na výživu dieťaťa prispievať môže a tak za uvedené obdobie až do dňa vyhlásenia rozsudku dlhuje na výživnom sumu najmenej 400,- eur.

Za to mu podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, § 36 písm. j/, l/ Tr. zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona mu výkon uloženého trestu podmienčne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu na 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, obžalovaný odvolanie, ktoré následne prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil. V dôvodoch odvolania uvádza, že toto odvolanie podáva z dôvodu, že sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení, na objasnenie ktorých treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy. Skutku, z ktorého bol uznaný vinným sa nedopustil, svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletej J. si podľa svojich schopností a možností plní. Dňa 16.09.2015 uhradil sumu 350,- Eur ako doplatok dlžného výživného a dňa 18.11.2015 uhradil sumu vo výške 100,- Eur, o čom kópie poštového poukazu aj predkladá. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 a dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti nastalé po vyhlásení rozsudku prvostupňového súdu, je teraz možné odvolanie obžalovaného považovať za dôvodné.

Ako už z vyššie uvedeného vyplýva, prvostupňový súd vo výroku napadnutého rozsudku ustálil, že obžalovaný ako otec maloletej J. neprispieval na jej výživu pravidelne a včas, takže za obdobie od 04.04.2014 doposiaľ (teda do doby rozhodnutia súdu prvého stupňa dňa 16.09.2015) dlhuje na výživnom sumu najmenej 400,- Eur.

Súčasťou odvolacích námietok obžalovaného je tvrdenie, že zaostalé výživné v rozsahu, ako bolo súdom prvého stupňa ustálené uhradil, keďže dňa 16.09.2015 uhradil sumu 350,- Eur a dňa 18.11.2015 sumu 100,- Eur, o čom doložil potvrdenia o vkladoch z Poštovej banky.

Skutočnosť, že uvedené sumy boli uhradené potvrdila aj matka maloletej -svedkyňa V. Q. vo svojom vyjadrení na verejnom zasadnutí, keď zároveň uviedla, že za obdobie uvedené v rozsudku okresného súdu už obžalovaný žiaden dlh na výživnom nemá.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona trestnosť činu zaniká, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Z vyššie uvedené plyní, že obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť splnil dodatočne a to skôr, než sa súd (v tomto prípade odvolací súd) odobral na záverečnú poradu. To, že trestný čin nemal trvalo nepriaznivé dôsledky plyní z obsahu výpovede matky maloletej, ktorá v konaní pred súdom prvého stupňa mimo iného uviedla, že dcéra núdzou netrpí, snaží sa zabezpečovať všetky jej potreby, starostlivosť o ňu dokonca zabezpečuje aj obžalovaný v čase, keď na základe vzájomnej dohody s ním dcéra trávi čas.

Keďže v danom prípade došlo z dôvodu účinnej ľútosti k zániku trestnosti trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, pre ktorý bol obžalovaný napadnutým rozsudkom uznaný vinným, krajský súd napadnutý rozsudok z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. poriadku zrušil a keďže vo veci mohol rozhodnúť sám, následne na podklade ust. § 322 ods. 3 Tr. poriadku obžalovaného podľa § 285 písm. f/ Tr. poriadku, teda z dôvodu, že zanikla trestnosť činu spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, ako to bolo uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, oslobodil.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.